

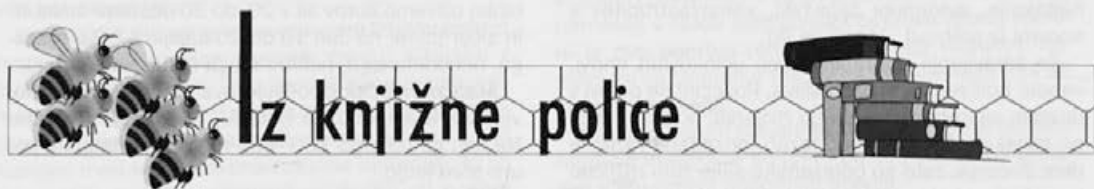
ČD BAZARA ŠEMPETER - za akacijevu pašo na območju Šempeter in Vrtojba; pisne vloge sprejemamo do 5.5.99 Bazara Šempeter, Ul.B.Nemec 1, 5290 Šempeter pri N.Gorici

ČD POSTOJNA:

1. Jože Mrhar, Gorenje I/a, 6230 Postojna, tel. 067/568 222; za področje Podgora, Bukovje.
 2. Frane Šturm, Pivška 2, 6230 Postojna, tel. 067/23 923; za področje Ravbarkomnda - Kallč, Pivka jama.
 3. Andrej Milavec, Planina 182, Planina, tel. 067/565 057; za področje Planinsko polje, Planinska gora.
 4. Franc Gojak, Slavinja 2, Hruševje, tel. 067/561 023; za področje Hudčevce - Nanos.
- Lastnik čebel mora od poverjenika pašišča dobiti dovoljenje o dovozu, izročiti veterinarsko spričevalo in sporočiti naslov.

ČD PIVKA obvešča vse, ki želijo pripeljati čebele na pašišča društva, naj pošljejo pisne prijave gospodarju društva: Ivan Kaluza, Narin 10, 6257 Pivka, ☎ 067 55 562 vsaj 15 dni pred nameranim prevozom. Vsak prevaževalec mora predložiti veljavno veterinarsko spričevalo. Prosilci bodo o razporeditvi obveščeni pisno ali telefonsko.

ČD A. Ž. ILIRSKA BISTRICA obvešča čebelarje prevaževalce, da sprejemamo pisne prijave za akacijevu pašo do 15. maja 1999 in gozdno pašo do 15. junija 1999 na naslov društva, Kidričeva 22, 6250 Ilirska Bistrica. Vloga naj vsebuje naslov, število panjev, prevozno sredstvo, telefon, lahko tudi željo. O rešitvi in vaših obveznostih boste pravočasno pisno obveščeni.

SPET SMO BOGATEJŠI ZA NOVO ZANIMIVO KNJIGO

Z veseljem vas obveščamo, da so od februarja letos police s čebelarstvo literaturo bogatejše za nad vse zanimivo in uporabno knjigo **"Varoza Čebel"**, ki jo je napisal nestor modernega slovenskega čebelarstva in prejemnik letošnjega Jesenkovega priznanja in nagrade **prof. dr. Jože Rihar**.

Knjiga, izdala jo je družba PANSAN, je nadvse zanimiv, poučen in v razumljivem jeziku napisan strokovni priručnik, ki ga mora prebrati sleherni čebelar, ne glede na to, ali je strokovnjak ali zgolj ljubitelj čebel. Vsekakor pa naj bi bila to obvezna literatura za vse bodoče čebelarske mojstre.

Varoza kot najbolj razširjena bolezen čebel na Slovenskem je za čebelarje velika nadloga in skrb, povzroča pa tudi veliko gospodarsko škodo.

V tej knjigi nam avtor zelo nazorno opisuje varozo in njene pojavnne oblike, govori pa seveda tudi o pre-

prečevanju in zdravljenju te bolezni. Najnovejša spoznanja o življenju zajedavca mu je uspelo združiti z naravnimi zakonitostmi čebelje družine in hkrati predstaviti najuspešnejše postopke alternativnega zdravljenja čebel, ki jih je zbral iz svetovno znanih čebelarskih inštitutov.

Skratka, knjigo **VAM TOPLO PRIPOROČAMO**, brez dvoma jo je treba prebrati in se po njej ravnati!

Vsem čebelarskim društvom zato svetujemo, da za nakup knjige "Varoza čebel" uporabijo sredstva, ki jih prejmejo od občin!

Vse informacije prejmete na naslovu izdajatelja: PANSAN d.o.o., LJUBLJANA, Rožna dolina XIX/2, 1111 Ljubljana, tel/faks: 061 - 128 11 36, GSM: 041 - 410 171.

ČEBELARSKA ZVEZA SLOVENIJE
predsednik: Lojze Peterle

OCENA NOVE KNJIGE PROF. DR. JOŽETA RIHARJA VAROZA ČEBEL

Prof.dr. JOŽE RIHAR je napisal že četrto knjigo VAROZA ČEBEL, ki je izšla februarja 1999. Čebelje bolezni in njihovo zdravljenje so dandanašnji zelo pomembno področje. Posebno mesto med njimi pripada varozil. Ne samo zaradi vedno novih spoznanj o biologiji povzročitelja, ampak predvsem zaradi vedno novih načinov preprečevanja velikih gospodarskih škod zaradi te bolezni. Na prvo mesto velja postaviti tiste porabnike, ki uživajo čebelje pridelke tudi kot

prekčila iz najbolj naravne lekarne - čebeljega panja.

V novi knjigi VAROZA ČEBEL je avtorju uspelo združiti najnovejša spoznanja o življenju zajedavca z naravnimi zakonitostmi čebelje družine. Vse to je uporabil pri biotehnoškem načinu preprečevanja bolezni.

Knjigi dajejo poseben pečat najuspešnejši postopki alternativnega zdravljenja čebel, odkritih doslej, avtor pa jih je zbral na podlagi dognanj svetovno znanih

čebelarških institutov. Odločilen korak, namenjen integriranemu načinu zdravljenja čebel, nas bo vsekakor zaznamoval s sporočilom znancem.

S pojavom varoze se je v Sloveniji končalo obdobje čebelarjenja brez težav. Od tedaj čebelje družine propadajo, čebelarji s slabše razvitimi družinami, količina pridelkov je vse manjša, pridelki postajajo vse dražji.

Čebele je mogoče zdraviti na različne načine. Ob upoštevanju avtorjevega koncepta zdravljenja čebel bi se izognili nevarnosti ostankov v čebeljih pridelkih. Korenine avtorjevih spoznanj, ki so posledica vrhunskega znanja in trdega dela, so ostale v globinah narave in njenih skrivnosti. Pričujoča izdaja vsebuje najnovejše in najustreznejše rešitve za ohranitev naših čebel.

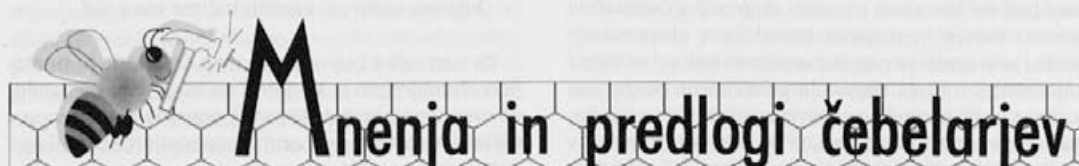
Avtorju je uspelo na izjemno razumljiv in prepričljiv način prikazati, kako prepoznavamo stopnje napadenosti posamezne čebelje družine in kdaj je treba družino zavarovati pred propadom, tako da si bo z

njegovimi napotki lahko pomagal še tako preprost čebelar, hkrati pa je delo strokovno zanimivo tudi za študenta in veterinarja.

Oblikoval je uporaben koledar, ki vsebuje natančno razdelana in utemeljena opravila pri preprečevanju širjenja in razmnoževanja varoe v posameznih obdobjih, namenjen tako čebelarjem kot veterinarjem. **Hkrati je knjiga tudi kakovosten priročnik za študente biotehniških znanosti in veterinarstva.**

V imenu čebelarjev in strokovnjakov, ki v slovenskem prostoru delamo na področju čebelarstva, se avtorju zahvaljujemo za zelo potrebno in koristno strokovno gradivo, hkrati pa upamo, da nam bo s svojo zavzetostjo in iskrenostjo še naprej tako pisno kot osebno posredoval svoje znanje in izkušnje ter nas usmerjal k prvi lekarni - naravi.

*Veterinarski zavod Slovenije
Oddelek za zdravstveno varstvo čebel
mag. Mira Jenko-Rogelj*

ČEBELARJEVEGA ZNANJA NI NIKOLI PREVEČ

MILAN MEGLIČ

K pisanju me je spodbudil članek g. Ivana Jurkoviča »Nemirni časi za čebelarje« v Slovenskem čebelarju, št. 3, 1999. V njem je avtor mimogrede natosil nekaj za čebelarstvo zelo zanimivih trditev, ki jih zagovarjajo in uvajajo v prakso tudi nekateri priznani čebelarski strokovnjaki. Glede na vsebino članka velja torej razmisliti, ali je načrtno vztrajanje pri panjskem sistemu, v katerem danes čebelarji še večina slovenskih čebelarjev, edino dobra usmeritev tudi za vse prihodnje čebelarske rodove v Sloveniji.

Po mojem mnenju nas pretirano sklicevanje na čebelarsko tradicijo lahko uspava. Sicer pa je tradicija, na katero smo slovenski čebelarji resnično lahko ponosni, čebelarjenje v kranjcih. V obdobju kranjčev sta naša čebela in naše znanje osvajala svet. Značilnost oziroma posebnost slovenskega čebelarstva, gledano zgodovinsko, je torej kranjč, nikakor pa ne AŽ panj, za katerega nekateri očitno ne vedo, odkod izvira.

Prihaja čas, ko bo treba preveriti, ali je naše znanje še zadostno in ali ga je treba dopolniti. Visok davek, ki ga plačujemo zaradi varoe, je dokaz, da pri našem znanju nekaj škripa.

Problemu varoe hitro sledijo problem kakovosti, problem donosnosti, problem odprtega trga in v po-

vezavi s tem tudi problem tehnologije. Zato se samo po sebi vsiljuje vprašanje, ali je načrtno usmerjanje, zlasti mladine, v uporabo izključno AŽ sistema z različnimi dodatki upravičeno ali pa je to zelo neodgovorno početje, ki si ga v prihodnje ne bi smeli več privoščiti.

Slovenski čebelarji zaslužijo tudi več informacij o tem, kaj se v svetu dogaja. Za Slovenijo je dandanašnji zlasti pomemben položaj čebelarstva v Evropski uniji, v katero se bomo v kratkem vključili. Verjetno marsikaterega slovenskega čebelarja med drugim tudi zanima, s kakšnimi panjskimi sistemi čebelarijo v evropskih državah, predvsem pa bi bilo dobro poznati vse prednosti posameznih panjskih sistemov. Dobro bi bilo spoznati usmeritve razvoja, ki verjetno temelji na najnovejših znanstvenih dosežkih ter zdajšnjih zahtevah po pridobivanju neoporečnih živil, med katera sodi tudi med.

Primer sodobnega znanstvenega pristopa pri reševanju zdajšnjih čebelarskih problemov je dražilno krmiljenje čebel. Postopek dražilnega krmiljenja čebel se v domači in tuji čebelarski literaturi in praksi pojavlja že zelo dolgo. Kot strela z jasnega se je v literaturi pred kratkim pojavila trditev uglednega čebelarskega strokovnjaka dr. Gerharda Liebiga z univerze Hohenheim v Baden-Wurtenbergu v Nemčiji (in